

(ຮ່າງ)

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ບັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການກ່ຽວກັບການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ເພື່ອແກ້ໄຂວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ວ່ອງໄວ ແລະ ເປັນເອກະພາບ, ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງເຈົ້າໜີ້, ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນແກ່ລະບົບສິນເຊື່ອ ແນໃສ່ຮັກສາຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງລະບົບເສດຖະກິດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ການລົງທຶນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ໃໝ່) ການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ການຝຶນຝູວິສາຫະກິດ ແມ່ນ ຂະບວນການແກ້ໄຂວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເພື່ອຊ່ວຍວິສາ ຫະກິດດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ສາມາດຝຶນຝູ, ບໍ່ລົ້ມລະລາຍ ໂດຍອະນຸຍາດໃຫ້ສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນໄດ້ ຕາມຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຫຼື ແຜນຝຶນຝູວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກສານ.

ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ແມ່ນຂະບວນການແກ້ໄຂວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ດ້ວຍການ ຊຳລະສະສາງຊັບສິນ, ໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເມື່ອວິສາຫະກິດນັ້ນ ບໍ່ມີຈຸດປະສົງຝຶນຝູ, ບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຫຼື ບໍ່ສາມາດຝຶນຝູ ໂດຍມີຄຳຕັດສິນຂອງສານໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 3 (ໃໝ່) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ວິສາຫະກິດ** ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ, ວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ, ບໍລິສັດຈຳກັດ, ບໍລິສັດມະຫາຊົນ ແລະ ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ລວມທັງ ສະຫະກອນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. **ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ** ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດທີ່ພວມປະສົບຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານການເງິນ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດ ຊຳລະໜີ້ສິນ ຫຼື ປະຕິບັດຜັນທະຂອງຕົນ ເມື່ອເຖິງກຳນົດເວລາ;

3. **ວິສາຫະກິດລູກໜີ້** ໝາຍເຖິງ ວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ສານ ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ການຝຶນຝູ ຫຼື ການລົ້ມລະລາຍ;

4. **ເຈົ້າໜີ້** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີສິດທວງໃຫ້ລູກໜີ້ ຊຳລະໜີ້ ຫຼື ປະຕິບັດພັນທະໃດໜຶ່ງ. ເຈົ້າໜີ້ ປະກອບມີ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ;

5. **ເຈົ້າໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີສິດທວງ ຊຶ່ງສິດທວງດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ດ້ວຍຫຼັກຊັບຄ້າປະກັນ ຫຼື ຄ້າປະກັນດ້ວຍຮູບການອື່ນ;

6. **ເຈົ້າໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີສິດທວງ ແຕ່ສິດທວງດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຄ້າປະກັນການຊຳລະໜີ້;

7. **ໜັງສືຊື່ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ** ໝາຍເຖິງ ເອກະສານທີ່ວະສາຫະກິດລູກໜີ້ສ້າງຂຶ້ນ ໃນເວລາມີການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ການຝຶນຝູ ຫຼື ການລົ້ມລະລາຍວິຊາສະຫະກິດ ເພື່ອອະທິບາຍ, ຊື່ແຈງກ່ຽວກັບສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດ, ຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດຕົນ;

8. **ສິດທວງ** ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງຝ່າຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕາມສັນຍາ ຫຼື ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 4 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ການດຳເນີນທຸລະກິດ ດ້ວຍການສ້າງກົນໄກ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ສາມາດຝຶນຝູວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຢ່າງສະດວກ, ວ່ອງໄວ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຮັບປະກັນການຊຳລະສະສາງ ຕາມກົດໝາຍ.

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຕໍ່ລະບົບສິນເຊື່ອ.

ມາດຕາ 5 (ໃໝ່) ຫຼັກການກ່ຽວກັບການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການສົ່ງເສີມການຝຶນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ໃຫ້ເປັນທາງເລືອກ;
2. ຮັບປະກັນການປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າໜີ້ ຢ່າງເປັນທຳ ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ປະເພດດຽວກັນ ໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມອັດຕາສ່ວນ ຢ່າງສະເໝີພາບ;
3. ຮັບປະກັນການກວດກາ ແລະ ຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການຂາຍ ແລະ ໂອນຊັບສິນ ຕາມມູນຄ່າຕະຫຼາດ;
4. ຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທຳ, ຄາດຄະເນໄດ້, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
5. ຮັບປະກັນການເຂົ້າຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ເປີດເຜີຍຕໍ່ສາທາລະນະ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຄວາມລັບ.

ມາດຕາ 6(ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບທຸກວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຝຶ້ນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ບໍ່ນຳໃຊ້ ສຳລັບການຝຶ້ນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍຂອງທະນາຄານທຸລະກິດ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນອື່ນ.

ມາດຕາ 7(ໃໝ່) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນກ່ຽວກັບການຝຶ້ນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍ ຂອງວິສາຫະກິດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການພັດທະນາບຸກຄະລາກອນ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ທັນສະໄໝ, ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ສານທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຝຶ້ນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍ ວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 8(ໃໝ່) ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ

ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ໃນການພິຈາລະນາການຝຶ້ນຝູ ແລະ ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ແມ່ນສານປະຊາຊົນແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ໂດຍແມ່ນຄະນະສານການຄ້າ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ.

ສານ ບ່ອນສຳນັກງານໃຫຍ່ຂອງວິສາຫະກິດ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນວິສາຫະກິດ ມີສິດອຳນາດໃນການດຳເນີນຄະດີຝຶ້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ.

ທຸກຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການດຳເນີນຄະດີ ຫຼື ການກະທຳອື່ນ ຕໍ່ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ກ່ອນ ຫຼື ຫຼັງການດຳເນີນຄະດີຝຶ້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ຕ້ອງໂຮມ ຫຼື ນຳມາພິຈາລະນາຢູ່ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນວັກ 1 ແລະ 2 ຂອງມາດຕານີ້.

ມາດຕາ 9(ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານທີ່ມີສິດອຳນາດ

ສານທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການພິຈາລະນາຄະດີຝຶ້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຄໍາຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ພິຈາລະນາການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ການຟື້ນຟູ ຫຼື ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
2. ມອບຄະດີໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະສານການຄ້າ;
3. ແຕ່ງຕັ້ງ, ປ່ຽນແທນ ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ຮັບຮອງຄໍາແຮງງານຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
4. ພິຈາລະນາຕົກລົງໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ດໍາເນີນຄະດີຟື້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ;
5. ຮັບຮອງ ຄໍາໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນການດໍາເນີນຄະດີຟື້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ;
6. ພິຈາລະນາການສະເໜີຄັດຄ້ານການກະທໍາໃດໜຶ່ງຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
7. ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຫຼື ປະຕິເສດການຮັບຮອງ ຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຫຼື ແຜນຟື້ນຟູວິສາຫະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີໃຫ້ປັບປຸງຂໍສະເໜີ ຫຼື ແຜນຟື້ນຟູດັ່ງກ່າວ;
8. ອອກຄໍາສັ່ງໂຈະ ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ການດໍາເນີນຄະດີ ຫຼື ການກະທໍາຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ນັບແຕ່ວັນເລີ່ມຕົ້ນຄະດີຟື້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ;
9. ພິຈາລະນາອອກຄໍາສັ່ງກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປົກປ້ອງຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້, ການຊໍາລະສະສາງຊັບສິນວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
10. ຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ;
11. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່) ການມອບຄະດີໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາ

ປະທານສານທີ່ມີສິດອໍານາດ ມອບຄະດີ ກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ຟື້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະສານການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາມອບໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາໃດໜຶ່ງໃນຄະນະສານການຄ້າ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍອີງໃສ່ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊໍານານງານ ຂອງຜູ້ພິພາກສາ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຂອງຄະດີ ເພື່ອຮັບປະກັນປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການແກ້ໄຂຄະດີ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ພິພາກສາ

ຜູ້ພິພາກສາທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຄະດີກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ຟື້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ລວບລວມຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານກ່ຽວກັບການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ຟື້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
2. ພິຈາລະນາເງື່ອນໄຂໃນການຮ້ອງຂໍ ສໍາລັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ກວດກາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນດັ່ງກ່າວ;
4. ກວດກາບົດລາຍງານແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ບົດລາຍງານສຸດທ້າຍຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;

5. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ III ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່) ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວວິຊາຊີບໃນການຄວບຄຸມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ/ຫຼື ບໍລິຫານຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ ຊຳລະສະສາງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້.
ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ກໍສາມາດເຄື່ອນໄຫວໃຫ້ບໍລິການກ່ຽວກັບຄວບຄຸມຊັບສິນໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງມີຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ສັງກັດຢູ່.

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່) ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ບຸກຄົນທີ່ຈະເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີລະດັບການສຶກສາກົດໝາຍ, ບັນຊີ, ກວດສອບ ຫຼື ບໍລິຫານທຸລະກິດ ຊັ້ນປະລິນຍາຕີຂຶ້ນໄປ;
2. ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບການຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ຕາມຫຼັກສູດທີ່ກະຊວງຍຸຕິທຳກຳນົດ;
3. ບໍ່ແມ່ນພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ, ທະຫານ ຫຼື ຕຳຫຼວດ ທີ່ຍັງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່;
4. ບໍ່ເຄີຍຖືກ ລົງວິໄນໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ຫຼື ສານຕັດສິນລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບຍ້ອນການກະທຳຜິດຕໍ່ ກຳມະສິດ ຫຼື ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງເສດຖະກິດ;
5. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່) ການແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຜູ້ທີ່ຈະດຳເນີນວິຊາຊີບຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຍຸຕິທຳ ໂດຍການຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃຫ້ລັດຖະມົນຕີກະຊວງຍຸຕິທຳ ເພື່ອພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ກະຊວງຍຸຕິທຳ ຕ້ອງສ້າງບັນຊີຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ທີ່ກຳນົດຊື່ວະປະຫວັດ, ວຸດທິການສຶກສາ ແລະ ປະສົບການຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນແຕ່ລະຄົນ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ສັງຄົມ ແລະ ເປັນຂໍ້ມູນໃຫ້ສານ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ສິດ, ໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ, ລວບລວມ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;

2. ສັງລວມໜີ້ຕ້ອງສິ່ງ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ທັງໝົດ ພ້ອມທັງສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າໜີ້, ລູກໜີ້ ແລະ ຈຳນວນໜີ້ຕ້ອງສິ່ງ ແລະ ໜີ້ຕ້ອງຮັບ;
 3. ກວດສອບຖານະທາງດ້ານການເງິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ສານ ແລະ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້;
 4. ຊ່ວຍວິສາຫະກິດລູກໜີ້ໃນການປະສານງານ, ຮ່າງ ແລະ ເຈລະຈາ ຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນກັບເຈົ້າໜີ້;
 5. ມີຄຳເຫັນຕໍ່ແຜນຜັນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຫຼື ກະກຽມແຜນຜັນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຕາມການຮ້ອງຂໍຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ເຈົ້າໜີ້;
 6. ຕິດຕາມ ກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງ, ບໍລິຫານວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໃນກໍລະນີ ຜູ້ບໍລິຫານວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ຈົນກວ່າມີຜູ້ບໍລິຫານໃໝ່ປ່ຽນແທນ;
 7. ຕົກລົງກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບສິນ ແລະ ການໃຊ້ຈ່າຍຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມການອະນຸມັດຂອງສານ;
 8. ກວດກາສິດທວງ ແລະ ມູນຄ່າສິດທວງຂອງເຈົ້າໜີ້;
 9. ສ້າງແຜນຊຳລະສະສາງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດ ໃນກໍລະນີດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ;
 10. ສະເໜີສານ ຝິຈາລະນານຳໃຊ້ມາດຕະການ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
 11. ຕາງໜ້າໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເຂົ້າຮ່ວມໃນການດຳເນີນຄະດີ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ຕາງໜ້າທາງດ້ານກົດໝາຍອື່ນ;
 12. ສະເໜີ ແລະ ກະກຽມຈັດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້;
 13. ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວຂອງຕົນ ໃຫ້ສານ ແລະ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ;
 14. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.
- ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ດ້ວຍຄວາມເອົາໃຈໃສ່, ຄວາມບໍລິສຸດໃຈ, ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂອງສານ ແລະ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ຊຶ່ງພາໃຫ້ມີຄວາມເສຍຫາຍເກີດຂຶ້ນ ລວມທັງ ຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່) ຄຳໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຄຳໃຊ້ຈ່າຍ ຫຼື ຄຳແຮງງານຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ເປັນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບົນພື້ນຖານການກຳນົດຂອງສານ. ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ຄຳໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດສະເໜີຕໍ່ສານ ເພື່ອຝິຈາລະນາຄືນໃໝ່.

ພາກທີ IV
ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ແມ່ນການຜັນຜວງວິສາຫະກິດຮູບແບບໜຶ່ງ ທີ່ມີຂະບວນການທີ່ງ່າຍດາຍ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໜ້ອຍ ດ້ວຍການໃຫ້ວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຄາດວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ສາມາດເຈລະຈາກັບເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຕົກລົງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ໂດຍມີການຮັບຮູ້ ແລະ ຮັບຮອງໂດຍສານ.

ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ນຳໃຊ້ສຳລັບວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຈຸນລະວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່) ສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ຜູ້ມີສິດຮ້ອງຂໍ ເພື່ອພິຈາລະນານຳເອົາວິສາຫະກິດຕົນ ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຕ້ອງເປັນວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ຈຸນລະວິສາຫະກິດ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຄາດວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຊຶ່ງສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ.

ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ກໍສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານພິຈາລະນາເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນໄດ້ ຖ້າວ່າມີເງື່ອນໄຂຕາມວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ແລະ ສານ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຄະດີລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 19 (ໃໝ່) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍ ຕາມແບບຟົມທີ່ສານກຳນົດ;
2. ເອກະສານຢັ້ງຢືນວ່າເປັນວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ຫຼື ຈຸນລະວິສາຫະກິດ;
3. ໜັງສືຊື່ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:
 - ຊື່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ເບີໂທຕິດຕໍ່ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
 - ບັນຊີລາຍການຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ລວມທັງ ມູນຄ່າ ແລະ ທີ່ຕັ້ງຂອງຊັບສິນດັ່ງກ່າວ;
 - ບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າໜີ້ ລວມທັງ ຈຳນວນໜີ້ສິນ, ຊັບທີ່ຜ່ວພັນກັບການຄ້າປະກັນ ແລະ ຊື່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ເບີຕິດຕໍ່ຂອງເຈົ້າໜີ້ແຕ່ລະຄົນ;
 - ບັນຊີໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ລວມທັງ ຈຳນວນໜີ້ ແລະ ຊື່, ທີ່ຢູ່ ແລະ ເບີຕິດຕໍ່ຂອງລູກໜີ້ແຕ່ລະຄົນ;
4. ເອກະສານອື່ນທີ່ຜ່ວພັນ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່) ການກວດກາສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍ

ເມື່ອສານໄດ້ຮັບສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍແລ້ວ ຈຳສານ ຕ້ອງໄດ້ກວດກາເບິ່ງສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ມີເນື້ອໃນ ແລະ ເອກະສານ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຫຼື ບໍ່, ຖ້າເຫັນວ່າສຳນວນຮ້ອງຂໍດັ່ງກ່າວ ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຈຳສານ ຈຶ່ງຮັບຄຳຮ້ອງຂໍ ແລະ ປະກອບສຳນວນຄະດີ ພ້ອມ

ທັງຂຶ້ນຝ່ອງຄະດີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ. ໃນກໍລະນີທີ່ສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄົບຖ້ວນ ຈໍາສານ ຈະສົ່ງສໍານວນດັ່ງກ່າວຄືນໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍ ພ້ອມທັງແນະນຳໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຜ່ອງ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່) ການມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ ປະທານສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ຕ້ອງມອບຄະດີດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະສານ ການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາມອບໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາໃດໜຶ່ງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ ມີການຮ້ອງຟ້ອງລົ້ມລະລາຍ ຜູ້ພິພາກສາທີ່ຖືກມອບໝາຍ ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄະດີລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄະດີກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່) ການຄົ້ນຄວ້າສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ

ຜູ້ພິພາກສາທີ່ຖືກມອບໝາຍ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄວ້າສໍານວນຄໍາຮ້ອງຂໍ, ກວດກາເງື່ອນໄຂຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ຖ້າມີເງື່ອນໄຂຖືກຕ້ອງແລ້ວ ກໍໃຫ້ສະເໜີສານ ພິຈາລະນາອອກຄໍາສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ພ້ອມທັງ ສະເໜີ ສານ ແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ.

ຄໍາສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຖືວ່າເປັນຄໍາສັ່ງທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່) ການແຈ້ງ ແລະ ປະກາດແຈ້ງຄໍາສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ພາຍຫຼັງມີຄໍາສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ສານ ຕ້ອງແຈ້ງຄໍາສັ່ງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ທຸກຄົນທີ່ຮູ້ ແລະ ປະກາດແຈ້ງ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ແລະ ສັງຄົມ ຜ່ານພາຫານະສື່ມວນຊົນ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ວັນຕິດຕໍ່ກັນ ເພື່ອຮັບຊາບກ່ຽວກັບການດຳເນີນຂະບວນການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່) ການຢຸດເຊົາການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ການໂຈະການຊໍາລະ

ພາຍຫຼັງມີຄໍາສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ເຈົ້າໜີ້ ຕ້ອງຢຸດເຊົາການດຳເນີນການທາງດ້ານກົດໝາຍ ຕໍ່ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ຕ້ອງບໍ່ຮ້ອງຟ້ອງ, ທວງໜີ້, ເຂົ້າຄອບຄອງ, ຍຶດ, ອາຍັດຊັບ ຫຼື ກະທຳອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານ ຕະຫຼອດໄລຍະຂອງການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ.

ການຊໍາລະຕົ້ນທຶນ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ການຊໍາລະດອກເບ້ຍ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ ໂດຍວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຈະຖືກໂຈະ ນັບແຕ່ວັນມີຄໍາສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນເປັນຕົ້ນໄປ. ສ່ວນການຊໍາລະດອກເບ້ຍໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຍັງສືບຕໍ່ຈົນກວ່າ ມູນຄ່າການຊໍາລະຮອດມູນຄ່າຂອງຊັບຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່) ເອກະສານສະເໜີກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕ້ອງກະກຽມ ແລະ ສ້າງເອກະສານ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ເພື່ອສະ ເໜີສານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນມີຄຳສັ່ງເປີດດຳເນີນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ.

ເອກະສານສະເໜີກ່ຽວກັບການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນຕໍ່ເຈົ້າໜີ້;
2. ໜັງສືຊື້ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ;
3. ເອກະສານຕົກລົງເຫັນດີກ່ຽວກັບຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນຈາກເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫຼື ຖ້າບໍ່ເຫັນດີ ກໍໃຫ້ມີເອກະສານຢັ້ງຢືນ ພ້ອມດ້ວຍເຫດຜົນ ແລະ ຂໍສະເໜີ;
4. ບົດລາຍງານຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
5. ເອກະສານອື່ນ ຕາມການແນະນຳຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ໃນກໍລະນີ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ສາມາດຢືນເອກະສານ ຕໍ່ສານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ໂດຍມີເຫດຜົນ ພຽງພໍ ກໍສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ເພື່ອຝິຈາລະນາຕໍ່ກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ອີກ ສາມສິບ ວັນ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ຫົກສິບ ວັນ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່) ການຝິຈາລະນາຂໍສະເໜີໃນການແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ແລະ ເອກະສານຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍສະບັບ ນີ້ ຜູ້ຝິຈາລະນາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຝິຈາລະນາເຫັນດີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ ຖ້າວ່າ:

1. ບົດລາຍງານຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນ:
 - ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື;
 - ຂໍສະເໜີຊຳລະໜີ້ສິນຕໍ່ເຈົ້າໜີ້ແຕ່ລະຄົນ ຈະໄດ້ຮັບຢ່າງໜ້ອຍ ບໍ່ຫຼຸດການຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃນ ຂະບວນການລົ້ມລະລາຍ;
 - ຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ມີເຫດຜົນ ແລະ ຍຸຕິທຳ;
 - ຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ສາມາດປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດໄດ້.

2. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນທຸກຄົນ ຕົກລົງເຫັນດີ ຫຼື ຜູ້ຝິຈາລະນາ ໄດ້ແກ້ໄຂຂໍສະເໜີ ຫຼື ການບໍ່ເຫັນດີຂອງ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນແລ້ວ.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່) ການແຈ້ງຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້

ພາຍຫຼັງຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ໄດ້ຮັບການເຫັນດີແລ້ວ ສານ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ທຸກຄົນ ພ້ອມທັງສຳເນົາຂໍ ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ແລະ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນໂດຍກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງຮຽກກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອພິຈາລະນາຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນໄດ້ຮັບການເຫັນດີເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງ ເປັນປະທານກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເລືອກປະທານກອງປະຊຸມເອງ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ ສະເພາະແຕ່ສ່ວນໜີ້ສິນຂອງຕົນທີ່ບໍ່ ໄດ້ມີການຄ້າປະກັນ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ທີ່ສະໜັກໃຈສະລະສິດຄ້າປະກັນ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດລວມຂອງເຈົ້າໜີ້.

ຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຈະໄດ້ຮັບການຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງສ່ວນຫຼາຍ ຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີສິດລົງຄະແນນສຽງ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແລະ ມີມູນຄ່າໜີ້ສິນ ກວມເອົາ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນທັງໝົດ.

ໃນກໍລະນີ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈຳນວນຫຼາຍ ບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ຂໍສະເໜີ ຫຼື ມູນຄ່າໜີ້ສິນ ບໍ່ກວມເອົາ 2/3 ຂອງ ຈຳນວນໜີ້ສິນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນວັກເທິງນີ້ ກໍໃຫ້ເຮັດບົດບັນທຶກລະອຽດ ພ້ອມທັງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ເຫັນດີ ແລະ ບໍ່ ເຫັນດີລົງລາຍເຊັນໃສ. ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວ ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຮ່ວມກັບວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ສາມາດປັບປຸງຂໍສະເໜີ ແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ເພື່ອນຳສະເໜີເຂົ້າພິຈາລະນາໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ອີກຄັ້ງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປິດ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຄັ້ງທຳອິດ.

ປະທານກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຕ້ອງສະເໜີຜົນຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ພາຍໃນກຳນົດ ເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນປິດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 29 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງຜົນຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ໂດຍສານ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຜົນຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ແລ້ວ ສານ ຕ້ອງພິຈາລະນາຮັບຮອງຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ພ້ອມທັງອອກຄຳສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງມີຜົນບັງຄັບຕໍ່ເຈົ້າໜີ້ ທຸກຄົນ. ໃນກໍລະນີຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ກໍໃຫ້ສານ ພິຈາລະນານຳເອົາຂະບວນ ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ໄປສູ່ການດຳເນີນຄະດີລີ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນທັນທີ ພາຍຫຼັງມີຄຳສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍສະເໜີ ໜີ້ສິນ.

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການເຂົ້າຄວບຄຸມຊັບສິນທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ, ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ຂາດ ແລະ ແບ່ງປັນຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນທີ່ຖືກຮັບຮອງ.

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມວິສາຫະກິດລູກໜີ້ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍສະເໜີ ພ້ອມທັງ ລາຍ ງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ໃຫ້ສານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 31 (ໃໝ່) ໄລຍະເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ໄລຍະເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍສານ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສອງ ປີ ໂດຍໃຫ້ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ່ສານ ອອກຄຳສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 32 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ພາຍຫຼັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຕາມການຮັບຮອງຂອງສານ ຖ້າວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫາກເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ມີການດັດແກ້ເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ສະເໜີດັ່ງກ່າວ ກໍ່ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ສານຝຶຈາລະນາ.

ສານ ຈະຝຶຈາລະນາໃຫ້ດັດແກ້ຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອ:

1. ມີບົດລາຍງານທີ່ກຳນົດຄວາມຈຳເປັນໃນການດັດແກ້ເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ສະເໜີ;
2. ໄດ້ຮັບການເຫັນດີໃຫ້ດັດແກ້ເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ສະເໜີ ດ້ວຍຄະແນນສຽງສ່ວນຫຼາຍໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່) ການຍົກເລີກຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ

ຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍສານ ສາມາດຖືກຍົກເລີກເວລາໃດກໍ່ໄດ້ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ, ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນທີ່ກຳນົດໃນໜັງສືຊື່ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ອາດບໍ່ຖືກຮັບຮອງ ຖ້າເຈົ້າໜີ້ ຮັບຮູ້ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ;
2. ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ;
3. ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ບໍ່ເຫັນດີໃຫ້ມີການດັດແກ້ເນື້ອໃນຂອງຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ;

ການຍົກເລີກຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນໃນກໍລະນີໃດກໍ່ຕາມ ສານ ຕ້ອງອອກຄຳສັ່ງຍົກເລີກຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ແລ້ວນຳເອົາຄະດີດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າສູ່ການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ.

ຄຳສັ່ງຍົກເລີກຂໍ້ສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຈະບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສັນຍາ, ການຊື້ຂາດຊັບສິນ ຫຼື ການຊຳລະສະສາງ ທີ່ປະຕິບັດສຳເລັດ ແລະ ເຮັດຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນຂະບວນການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ.

ພາກທີ V

ການຮ້ອງຟ້ອງ, ຮ້ອງຂໍ ພິນູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ສິດຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ພິນູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ

ເຈົ້າໜີ້ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍຄົນຮ່ວມກັນ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານ ເພື່ອຝຶຈາລະນາການພິນູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ຕາມເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຄາດວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ;

2. ມີມູນຄ່າໜີ້ສິນ ຕໍ່ລູກໜີ້ ລວມກັນທັງໝົດ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວລ້ານ ກີບ;
3. ໄດ້ແຈ້ງ ຫຼື ທວງໃຫ້ລູກໜີ້ ເພື່ອຊໍາລະໜີ້ສິນແລ້ວ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫົກສິບ ວັນ ແຕ່ໜີ້ສິນດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ຮັບ ການຊໍາລະ.

ນອກຈາກເຈົ້າໜີ້ແລ້ວ ບຸກຄົນຕໍ່ໄປນີ້ ກໍສາມາດຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ສານພິຈາລະນາການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ:

1. ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ ຫຼື ສະຫະພັນກຳມະບານ ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດ ບໍ່ຈ່າຍເງິນເດືອນ ແລະ/ຫຼື ຄ່າ ແຮງງານ ເປັນໄລຍະເວລາ ສາມ ເດືອນຕິດຕໍ່ກັນ;
2. ເຈົ້າໜ້າທີ່ສວຍສອນອາກອນ ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດ ບໍ່ຊໍາລະອາກອນ ເປັນໄລຍະເວລາ ສອງ ປີ ຕິດຕໍ່ກັນ;
3. ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ກຳນົດໃນຂໍ້ສະເໜີ ແກ້ໄຂໜີ້ສິນ.

ວິສາຫະກິດຂະໜາດກາງ ຫຼື ໃຫຍ່ ທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຄາດວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນພາວະລົ້ມລະລາຍ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍ ຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາການຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ວິສາຫະກິດຕົນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຂ້າຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນ ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງຮຸ້ນທີ່ມີສິດລົງທຶນສຽງທັງໝົດ ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຢູ່ໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ຄາດວ່າຈະຕົກໃນສະພາວະລົ້ມລະລາຍ ກໍສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍໄດ້.

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການຮ້ອງຟ້ອງ

ການຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ມີຈຸດປະສົງເຮັດໃຫ້ຜູ້ຖືກຮ້ອງຟ້ອງເສຍຫາຍ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ ຈະມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີ ຕາມກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຕາມແບບຟິມທີ່ສານກຳນົດ;
2. ເອກະສານທີ່ເປັນຫຼັກຖານກ່ຽວກັບໜີ້ສິນທີ່ຄ້າງຊໍາລະ;
3. ສັນຍາຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ຖ້າມີ);
4. ເອກະສານອື່ນ ທີ່ພົວພັນກັບການຮ້ອງຟ້ອງ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍ

ສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຄຳຮ້ອງຂໍ ຕາມແບບຟິມທີ່ສານກຳນົດ;
2. ບົດບັນທຶກ ຫຼື ມະຕິຕົກລົງຂອງຂ້າຮຸ້ນ ຫຼື ກອງປະຊຸມຜູ້ຖືຮຸ້ນ ໃຫ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ພິຈາລະນາຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ວິສາຫະກິດ ສຳລັບວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ, ບໍລິສັດຈຳກັດ ແລະ ບໍລິສັດມະຫາຊົນ;

3. ໜັງສືຊື້ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ທີ່ມີເນື້ອໃນຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 3 ມາດຕາ 19 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
4. ເອກະສານລາຍງານການເງິນ ແລະ ບົດລາຍງານປະຈຳປີຂອງວິສາຫະກິດຕົນ ສອງປີ ຜ່ານມາ. ຖ້າວິສາຫະກິດເຄື່ອນໄຫວບໍ່ຮອດ ສອງ ປີ ກໍໃຫ້ລາຍງານນັບແຕ່ວັນເລີ່ມດຳເນີນທຸລະກິດ;
5. ເອກະສານອື່ນ ທີ່ພົວພັນກັບການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່) ການກວດກາສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຂໍແລ້ວ ຈຳສານ ຕ້ອງກວດກາເບິ່ງສຳນວນດັ່ງກ່າວ ມີເນື້ອໃນ ແລະ ເອກະສານ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ແລະ 37 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຫຼື ບໍ່. ຖ້າເຫັນວ່າ ສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ຈຳສານ ຈຶ່ງຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນ ມາພິຈາລະນາ, ໃນກໍລະນີ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫຼື ຄົບຖ້ວນ ຈຳສານ ກໍສົ່ງຄືນ ແລ້ວແນະນຳໃຫ້ໄປແກ້ໄຂຂໍ້ບົກຟອງ ເສຍກ່ອນ.

ເມື່ອຈຳສານຮັບສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຂໍແລ້ວ ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມສານ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການແຈ້ງຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຄຳຮ້ອງຂໍ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ ສານ ຕ້ອງອອກໝາຍຮຽກວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ ມາຮັບຊາບຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ມອບສຳເນົາສຳນວນຄຳຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ. ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງນັ້ນ ຕ້ອງສົ່ງຄຳແກ້ຟ້ອງ, ໜັງສືຊື້ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ, ບົດລາຍງານການເງິນ ແລະ ເອກະສານອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ການສະເໜີຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ໃຫ້ສານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບສຳເນົາຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີ ວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ບໍ່ສາມາດສົ່ງຄຳແກ້ຟ້ອງໃຫ້ສານ ຕາມກຳນົດເວລາ ໂດຍມີເຫດຜົນພຽງພໍ ຜູ້ກ່ຽວ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕໍ່ກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບ ວັນ.

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານ ຮັບເອົາຄຳຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ ສານ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລຸກໜີ້ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຮ້ອງຂໍ ຕາມໜັງສືຊື້ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ແລະ ສຳເນົາສຳນວນຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ ເພື່ອສົ່ງໜັງສືໄລ່ລຽງໜີ້ສິນຂອງຕົນ ພ້ອມທັງຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ສານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງຈາກສານ.

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່) ການປະກອບສຳນວນ ແລະ ຂຶ້ນຟ້ອງຄະດີ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ຄຳແກ້ຟ້ອງແລ້ວ ຈຳສານ ຕ້ອງປະກອບສຳນວນ ແລະ ຂຶ້ນຟ້ອງຄະດີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳແກ້ຟ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ພາຍຫຼັງທີ່ຈຳສານໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍໃຫ້ຜື້ນຜູ້ ຫຼື ລີ້ມລະລາຍແລ້ວ ຈຳສານ ຕ້ອງປະກອບສຳນວນ ແລະ ຂຶ້ນຟ້ອງຄະດີ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່) ການມອບໝາຍໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາຄົ້ນຄວ້າຄະດີ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຂຶ້ນຝ່ອງເປັນຄະດີແລ້ວ ປະທານສານ ຕ້ອງມອບຄະດີຝື້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ໃຫ້ຫົວໜ້າຄະນະສານການຄ້າ ເພື່ອພິຈາລະນາມອບໃຫ້ຜູ້ພິພາກສາໃດໜຶ່ງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າຄະດີດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຂຶ້ນຝ່ອງຄະດີເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການຄົ້ນຄວ້າຄະດີ

ຜູ້ພິພາກສາ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄົ້ນຄວ້າຄະດີ, ສອບສວນ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບຫຼັກຖານໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນຜູ້ພິພາກສາໄດ້ຮັບສຳນວນຄະດີເປັນຕົ້ນໄປ. ໃນກໍລະນີການຮ້ອງຟ້ອງ ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານພຽງພໍ ສານ ຕ້ອງອອກຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຄະດີຝື້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ.

ສຳລັບການຮ້ອງຂໍ ຜູ້ພິພາກສາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າຄະດີ ຖ້າມີເງື່ອນໄຂຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສານ ຕ້ອງອອກຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຝື້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນຜູ້ພິພາກສາໄດ້ຮັບສຳນວນຄະດີເປັນຕົ້ນໄປ.

ຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຄະດີຝື້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຖືວ່າເປັນຄຳສັ່ງທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ຖ້າການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ມີຂໍ້ມູນຫຼັກຖານພຽງພໍ ສານ ຕ້ອງອອກຄຳຕັດສິນຢົກເລີກຄຳຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ. ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ທີ່ບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຄຳຕັດສິນດັ່ງກ່າວ ມີສິດອຸທອນໄດ້ ພາຍໃນ ກຳນົດເວລາ ຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຊາບຄຳຕັດສິນເປັນຕົ້ນໄປ. ຄຳພິພາກສາຂອງສານຂັ້ນອຸທອນ ຖືວ່າເປັນຄຳພິພາກ ສາທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ພາຍຫຼັງອອກຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຄະດີຝື້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ສານ ຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕາມບັນຊີຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ພ້ອມທັງອອກຄຳສັ່ງຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ທີ່ຈະແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຄະດີຝື້ນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍໃດໜຶ່ງ ຕ້ອງ:

1. ບໍ່ແມ່ນຜົວ, ເມຍ, ລູກ ຫຼື ຍາດຜີ້ນ້ອງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
2. ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັບເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
3. ບໍ່ເຄີຍເປັນຜູ້ບໍລິຫານ ຫຼື ລູກຈ້າງ ຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
4. ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ລູກໜີ້ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
5. ບໍ່ມີທຸລະກິດທີ່ແຂ່ງກັບວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດຄັດຄ້ານການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນຕໍ່ສານ ຖ້າເຫັນວ່າຜູ້ກ່ຽວ ມີສາຍພົວພັນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມກັບວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຊຶ່ງສານ ຕ້ອງພິຈາລະນາການຄັດຄ້ານດັ່ງກ່າວໂດຍໄວ.

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່) ການແຈ້ງ ແລະ ການປະກາດກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ

ພາຍຫຼັງມີຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຄະດີ ສານ ຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຜື່ນຜູ້ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມໜັງສືຊື່ແຈ້ງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ ພ້ອມທັງປະກາດໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ແລະ ສັງຄົມ ຜ່ານພາຫານະສື່ມວນຊົນ ຢ່າງໜ້ອຍ ເຈັດວັນ ຕິດຕໍ່ກັນ ເພື່ອຮັບຊາບກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີ.

ການແຈ້ງ ແລະ ການປະກາດ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ວັນທີ, ເດືອນ, ປີຂອງຄຳສັ່ງເປີດການດຳເນີນຄະດີຜື່ນຜູ້ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ;
2. ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
3. ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງສານທີ່ດຳເນີນຄະດີ;
4. ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
5. ຄຳສັ່ງຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ ການລວບລວມຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
6. ການທວງສິດໃນການເປັນເຈົ້າໜີ້ ແລະ ກຳນົດເວລາໃນການທວງສິດ;
7. ກຳນົດເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຈັດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຄັ້ງທຳອິດ;
8. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ຜູ້ພິພາກສາ ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ການຖອກຮຸ້ນທີ່ຍັງຄ້າງ

ຜູ້ປະກອບທຶນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕ້ອງຖອກຮຸ້ນທີ່ຕົນຍັງຄ້າງມອບທັງໝົດ ພາຍໃນດຳນິດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກຄຳສັ່ງຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ການສະໜອງຂໍ້ມູນ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກຄຳສັ່ງຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ເປັນຕົ້ນໄປ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ດັ່ງນີ້:

1. ບົດລາຍງານການເງິນ ແລະ ສຳເນົາຂໍ້ມູນການເງິນທັງໝົດ;
2. ສຳເນົາສັນຍາທັງໝົດທີ່ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເປັນຄູ່ສັນຍາ;
3. ຂໍ້ມູນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ສາມາດສະໜອງຂໍ້ມູນທັງໝົດ ຕາມທີ່ກຳນົດໃນວັກ 1 ຂອງມາດຕານີ້ ໂດຍມີເຫດຜົນພຽງພໍ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຕໍ່ກຳນົດເວລາດັ່ງກ່າວ ແຕ່ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບວັນ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່) ການກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ພາຍຫຼັງມີຄຳສັ່ງເປີດຜິຈາລະນາຄະດີຜົ້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງກວດກາການດຳເນີນທຸລະກິດ, ສະຖານະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລ້ວປະເມີນ ແລະ ລາຍງານຕໍ່ສານ ແລະ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ກ່ຽວກັບຄວາມສາມາດໃນການຜືນຟູວິສາຫະກິດ ແລະ ການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນແກ່ເຈົ້າໜີ້.

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຮັບຜິດຊອບໃນການລວບລວມ ແລະ ສ້າງບັນຊີຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ສະໜອງໃຫ້ ແລະ ການກວດກາ, ກວດສອບ ແລະ ຊອກຄົ້ນຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນເອງ.

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ສາມາດເຊີນຜູ້ບໍລິຫານ, ສະມາຊິກຄອບຄົວຂອງ ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມາໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄອບຄອງຊັບສິນທີ່ສິ່ງໃສ່ວ່າເປັນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຂໍ້ມູນອື່ນກ່ຽວກັບຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 48 (ປັບປຸງ) ການຄວບຄຸມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ຊັບສິນທັງໝົດທີ່ເປັນກຳມະສິດ ຫຼື ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ທີ່ໄດ້ມາກ່ອນ ແລະ ໃນໄລຍະດຳເນີນຄະດີຜົ້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ປະກອບມີ:

1. ຊັບສິນຄົງທີ່ ແລະ ເຄື່ອນທີ່ ລວມທັງຊັບສິນທີ່ໃຫ້ເຊົ່າ ແລະ ໃຫ້ກູ້ຢືມ;
2. ເງິນສົດ, ບັນຊີເງິນຝາກ;
3. ໜີ້ຕ້ອງຮັບ;
4. ຊັບສິນທາງປັນຍາ;
5. ຊັບສິນປະເພດອື່ນ.

ມາດຕາ 49 (ປັບປຸງ) ຊັບສິນທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນການຄວບຄຸມ

ຊັບສິນທີ່ຖືກຍົກເວັ້ນການຄວບຄຸມຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແມ່ນຊັບສິນທີ່ເປັນກຳມະສິດຂອງເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ຂອງຂາຮຸ້ນ ປະເພດບໍ່ຈຳກັດໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນສາມັນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອງເຮືອນ ທີ່ຈຳເປັນ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ ສອງ ລ້ານ ກີບ/ເຄື່ອງ;
2. ປຶ້ມຄຳຜີ, ສາດສະໜາ, ຮູບພາບ, ສະມຸດຄອບຄົວ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ລ້ານກີບ/ຫົວ;
3. ສະບຽງອາຫານທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບຕົນເອງ ທີ່ກຸ້ມລ້ຽງຊີບໄດ້ ສາມສິບວັນ;
4. ເຄື່ອງນຸ່ງ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ສອຍສ່ວນຕົວ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ ສາມ ລ້ານກີບ/ຄົນ;
5. ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນເຮັດວຽກທີ່ຈຳເປັນໃນການປະກອບອາຊີບ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ເກີນ ຫ້າ ລ້ານກີບ/ເຄື່ອງ ລວມທັງ ອາຫານທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບສັດລ້ຽງ ທີ່ລ້ຽງກຸ້ມໄດ້ ສາມສິບວັນ.

ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຂາຮຸ້ນປະເພດບໍ່ຈຳກັດໜີ້ສິນນັ້ນ ຕ້ອງຍື່ນລາຍການຊັບສິນເພື່ອຂໍຍົກເວັ້ນການຄວບຄຸມຕໍ່ສານທີ່ດຳເນີນຄະດີຜົ້ນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຢ່າງຊ້າ ເຈັດ ວັນ ກ່ອນວັນເປີດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຄັ້ງທຳອິດ. ເຈົ້າໜີ້ ສາມາດ

ຄັດຄ້ານການຂໍຢົກເວັ້ນການຄວບຄຸມຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງສານ ຕ້ອງພິຈາລະນາຕັດສິນການຂໍຢົກເວັ້ນການຄວບຄຸມ ຊັບສິນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການຂໍ ຫຼື ຄັດຄ້ານ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່) ການກວດກາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນໂດຍເຈົ້າໜີ້

ເຈົ້າໜີ້ ສາມາດກວດກາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງ ສຳເນົາເອກະສານ:

1. ໜັງສືຊື້ແຈງຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນ;
2. ບົດບັນທຶກການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການບັນຊີ;
3. ເອກະສານຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບໜີ້ສິນ;
4. ບົດບັນທຶກກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້;
5. ເອກະສານອື່ນ.

ເຈົ້າໜີ້ ຍັງມີສິດໄດ້ຮັບເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຜິ່ນຜູ້ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຈາກຜູ້ຄວບຄຸມ ຊັບສິນ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່) ການແຈ້ງບັນຊີຢູ່ທະນາຄານ

ເມື່ອວິສາຫະກິດ ຖືກດຳເນີນຄະດີຜິ່ນຜູ້ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ທະນາຄານທຸລະກິດ ບ່ອນວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເປີດ ບັນຊີ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບແຈ້ງບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່) ການຢຸດຕິການກະທຳໂດຍເຈົ້າໜີ້

ພາຍຫຼັງມີຄຳສັ່ງໃຫ້ເປີດການດຳເນີນຄະດີຜິ່ນຜູ້ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ເຈົ້າໜີ້ ຕ້ອງຢຸດຕິການທວງໜີ້, ການເຂົ້າຄອບ ຄອງ, ການຍຶດຊັບ ແລະ ການກະທຳອື່ນໆ ຕໍ່ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຢົກເວັ້ນ ການຄອບ ຄອງຊັບຄຳປະກັນ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນໃນການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ການຜິ່ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ໂດຍ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສານ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່) ການກະທຳທີ່ເປັນໂມຄະ

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນໃຫ້ການກະທຳໃດໜຶ່ງຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໃນ ໄລຍະເວລາ ຫົກເດືອນ/ໜຶ່ງ ປີ ກ່ອນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ເປັນໂມຄະ ດັ່ງນີ້:

1. ການໂອນ ຫຼື ການມອບຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ;
2. ການປ່ຽນໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ ເປັນໜີ້ສິນທີ່ມີການຄຳປະກັນ;
3. ການຊຳລະໜີ້ສິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ໃດໜຶ່ງ ກ່ອນກຳນົດ;
4. ການຂາຍຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໃນລາຄາທີ່ຕໍ່າກວ່າລາຄາຕະຫຼາດ;
5. ການສະລະສິດທວງໜີ້ຕ້ອງຮັບ;

6. ການຮັບຮູ້ທີ່ສິນທີ່ບໍ່ມີຈິງ ຫຼື ສູງເກີນຄວາມເປັນຈິງ;
7. ການກະທຳອື່ນທີ່ເອື້ອປະໂຫຍດແກ່ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ການຂາຍກິດຈະການ

ນັບແຕ່ວັນມີຄຳສັ່ງເປີດການພິຈາລະນາຄະດີຝັນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດສະເໜີຕໍ່ສານ, ຜູ້ຄອບຄຸມຊັບສິນ, ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຂໍຊີ້ກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ຫຼື ທັງໝົດໄດ້.

ເມື່ອມີການສະເໜີຂໍຊີ້ກິດຈະການ ຜູ້ຄອບຄຸມຊັບສິນ, ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ຕ້ອງກະກຽມເອກະສານ, ປະເມີນມູນຄ່າ, ເຈລະຈາ ແລະ ສ້າງແຜນການຊຳລະ ແລ້ວນຳສະເໜີກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ພິຈາລະນາ.

ຖ້າກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເຫັນດີຂາຍກິດຈະການຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄອບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຜົນຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບການສະເໜີ.

ຜູ້ຊີ້ກິດຈະການ ຕ້ອງຊຳລະຄ່າຊີ້ກິດຈະການ ໃຫ້ຜູ້ຄອບຄຸມຊັບສິນ ຕາມຈຳນວນ ແລະ ກຳນົດເວລາ ຕາມແຜນການຊຳລະ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອນຳມາໃຊ້ຈ່າຍເຂົ້າໃນການຝັນຟູ ຫຼື ຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້.

ໃນກໍລະນີຊີ້ກິດຈະການທັງໝົດ ພາຍຫຼັງຜູ້ຊີ້ກິດຈະການ ຊຳລະຄ່າຊີ້ກິດຈະການສຳເລັດແລ້ວ ຜູ້ຄອບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງສະເໜີຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກຄຳສັ່ງຊັດມ້ຽນຄະດີ ຕາມລະບຽບ ແລະ ໃຫ້ຜູ້ຊີ້ກິດຈະການ ດຳເນີນການປ່ຽນແປງທະບຽນວິສາຫະກິດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່) ການໂຈະການດຳເນີນຄະດີ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ການໂຮມຄະດີ

ການດຳເນີນຄະດີແຍ່ງ ຫຼື ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທີ່ພວມດຳເນີນ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຈະຖືກໂຈະໃນໄລຍະເວລາດຳເນີນຄະດີຝັນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ.

ໃນກໍລະນີ ສານ ເຫັນວ່າ ການດຳເນີນຄະດີແຍ່ງ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ຄະດີອາຍາ ທີ່ຕິດພັນກັບຄ່າເສຍຫາຍ ຊຶ່ງຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ການພິຈາລະນາຄະດີຝັນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຜູ້ພິພາກສາ ຕ້ອງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ປະທານສານ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກຄຳຊີ້ຂາດໃຫ້ມີການໂຮມສຳນວນຄະດີແຍ່ງ, ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ຫຼື ແຍກການພິຈາລະນາຄ່າເສຍຫາຍທາງແຍ່ງໃນຄະດີອາຍານັ້ນ ເຂົ້າມາພິຈາລະນາໃນຄະດີຝັນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຕາມກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 56 (ໃໝ່) ການນຳໃຊ້ມາດຕະການ

ໃນໄລຍະດຳເນີນຄະດີຝັນຟູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ຜູ້ຄອບຄຸມຊັບສິນ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້, ປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ ເປັນຕົ້ນ ການຂາຍຊັບສິ່ງຂອງທີ່ຈະເຊື່ອມຄຸນ ຫຼື ໃກ້ໝົດອາຍຸການນໍາໃຊ້, ການຈັດເກັບ, ການຫຸ້ມຫໍ່ຊັບສິນ ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ສານ.

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານ ຝິຈາລະນາອອກຄໍາສັ່ງນໍາໃຊ້ມາດຕະການໃດໜຶ່ງ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເປັນຕົ້ນ ການກວດຄົ້ນສະຖານທີ່, ການຍຶດ ຫຼື ອາຍັດຊັບ, ການຂາຍຊັບສິນ.

ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຄັດຄ້ານ ຫຼື ບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ການນໍາໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ສານ ຝິຈາລະນາຍົກເລີກການນໍາໃຊ້ມາດຕະການ ພາຍກໍານົດເວລາ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຊາບຄໍາສັ່ງເປັນຕົ້ນໄປ. ຄໍາສັ່ງຂອງສານຂັ້ນອຸທອນກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ມາດຕະ ການ ຖືວ່າເປັນຄໍາສັ່ງທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ.

ພາກທີ VI ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ມາດຕາ 57 (ບັບປຸງ) ການຮຽກເປີດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ເປັນຜູ້ຮຽກເປີດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຄັ້ງທໍາອິດ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນ ຕົກແຕ່ງຕັ້ງເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຝິຈາລະນາ ຮັບຮອງການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ລວມທັງຄໍາໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ, ຕົກລົງໃຫ້ວິສາຫະກິດເຂົ້າສຸຂະບວນການຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ, ການໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ສືບຕໍ່ບໍລິຫານວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍ່, ການກວດກາການອ້າງສິດທວງໜີ້, ຈໍານວນໜີ້ ແລະ ບັນຫາສໍາຄັນອື່ນ.

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຄັ້ງຕໍ່ໄປ ສາມາດຮຽກເປີດປະຊຸມເວລາໃດກໍໄດ້ ທີ່ເຫັນວ່າຈໍາເປັນ ໂດຍຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ, ຄະນະກໍາມະການເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ເຈົ້າໜີ້ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ 1/4 ຂອງຈໍານວນໜີ້ສິນທັງໝົດ ເພື່ອຝິຈາລະນາ ແຜນຝື້ນຝຸວິສາຫະກິດ, ແຜນການຊໍາລະສະສາງ ແລະ ບັນຫາສໍາຄັນອື່ນ.

ໝາຍນັດ, ວາລະກອງປະຊຸມ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງສົ່ງໃຫ້ຜູ້ມີສິດ ແລະ ພັນທະ ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມວັນ ກ່ອນວັນເປີດກອງປະຊຸມ.

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະເປີດຂຶ້ນໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີເຈົ້າໜີ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈໍານວນໜີ້ສິນທັງໝົດ.

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ຜູ້ມີສິດ ແລະ ພັນທະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ຜູ້ມີສິດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີຢູ່ໃນບັນຊີລາຍຊື່ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ;
2. ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 33 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
3. ຜູ້ພິພາກທີ່ຮັບຜິດຊອບຄະດີ;
4. ຜູ້ຕາງໜ້າຜູ້ອອກແຮງງານ ຫຼື ສະຫະພັນກໍາມະບານຮາກຖານ.

ຜູ້ມີພັນທະເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
2. ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມການແຈ້ງຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫຼື ເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 59 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບຮອງການແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ສະເໜີປ່ຽນແທນ ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ລວມທັງພິຈາລະນາຄ່າຕອບແທນໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວ;
2. ກວດກາການອ້າງສິດທວງໜີ້ຂອງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ຈຳນວນໜີ້;
3. ຮັບຮອງຈັດແບ່ງປະເພດເຈົ້າໜີ້ ແລະ ຈຳນວນໜີ້ ເປັນຕົ້ນ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ, ເຈົ້າໜີ້ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ, ຜູ້ອອກແຮງງານ;
4. ຮັບຮອງບັນຊີຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
5. ຮັບຝັງການລາຍງານຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ຜູ້ຕາງໜ້າວິສາຫະກິດລູກໜີ້ກ່ຽວກັບສະຖານະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ພິຈາລະນາໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຝື້ນຝຸ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ ລວມທັງ ການໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ສືບຕໍ່ບໍລິຫານວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍ່;
7. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
8. ຮັບຮອງແຜນຜັ່ນຝູ້ວິສາຫະກິດ ຫຼື ແຜນຊໍາລະສະສາງ;
9. ຄັດຄ້ານການຊື້ຂາດຊັບສິນໃດໜຶ່ງຂອງວິສາຫະກິດ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 (ປັບປຸງ) ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ມະຕິກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງສ່ວນຫຼາຍຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ.

ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜີ້ໃດໜຶ່ງ ເຫັນວ່າມະຕິກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ໄດ້ສ້າງຄວາມອັບປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຕົນ ກໍມີສິດສະ ເໜີຕໍ່ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນລົບລ້າງມະຕິດັ່ງກ່າວ ແລ້ວສະເໜີໃຫ້ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ພິຈາລະນາຄືນໃໝ່ຕໍ່ກັບບັນຫາດັ່ງກ່າວ.

ມະຕິກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີຜົນບັງຄັບປະຕິບັດຕໍ່ເຈົ້າໜີ້ທຸກຄົນ.

ມາດຕາ 61 (ປັບປຸງ) ຮູບການຕົກລົງຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ສາມາດຕົກລົງໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ດຳເນີນຕາມຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການຝຶນຝົນຜູ້ວິສາຫະກິດ;
2. ການລົ້ມລະລາຍ;
3. ການຂາຍກິດຈະການທັງໝົດ.

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້

ໃນກໍລະນີວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເປັນວິສາຫະກິດຂະໜາດໃຫຍ່ ຫຼື ມີເຈົ້າໜີ້ຫຼາຍຄົນ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ທີ່ຕາງໜ້າໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ໃນການຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການປະຕິ ບັດມະຕິ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ປະກອບດ້ວຍສະມາຊິກ 3 ຫາ 5 ຄົນ ຊຶ່ງແມ່ນເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້

ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາ ຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ, ຖານະທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
2. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
3. ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຊຳລະສະສາງ;
4. ຮຽກເປີດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້;
5. ມີຄຳເຫັນຕໍ່ແຜນຝຶນຝົນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຫຼື ແຜນຊຳລະສະສາງ ທີ່ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ສະເໜີ ຫຼື ສ້າງ ແລະ ສະເໜີແຜນຝຶນຝົນຜູ້ວິສາຫະກິດຂອງຕົນ;
6. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.

ພາກທີ VII

ການຝຶນຝົນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 64 (ໃໝ່) ການສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້

ພາຍຫຼັງມີຄຳສັ່ງຄຳຄວບຄຸມຊັບສິນ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຍັງສາມາດສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ແຕ່ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄວບຄຸມ ແລະ ຕິດຕາມຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ສານ. ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າໜີ້ ບໍ່ເຊື່ອໝັ້ນໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍລິຫານທຸລະກິດຕໍ່ໄປ ສານ ຈະເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫຼື ຜູ້ອື່ນ ບໍລິຫານທຸລະກິດແທນ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດໃດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ ຊຶ່ງອາດກະທົບຕໍ່ຄວາມສາມາດຊຳລະໜີ້ ຫຼື ການຫຼຸດມູນຄ່າຊັບສິນລົງ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸມັດຈາກຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ສານ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ມີການກະທຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກເຊືອງ ຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ;
 2. ຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ ຍົກເວັ້ນ ໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນຫຼັງການຄວບຄຸມຊັບສິນ, ຊຳລະເງິນເດືອນ ຫຼື ຄ່າແຮງງານ;
 3. ສະລະສິດ ຫຼື ບໍ່ທວງສິດຕໍ່ໜີ້ຕ້ອງຮັບ;
 4. ປ່ຽນແປງໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ ເປັນໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນທັງໝົດ ຫຼື ບາງສ່ວນ.
- ໃນກໍລະນີ ເຈົ້າໜີ້, ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫາກເຫັນວ່າຜູ້ບໍລິຫານວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ມີການລະເມີດວັກ 3 ຂອງມາດຕານີ້ ກໍມີສິດສະເໜີໃຫ້ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນປົດຜູ້ກ່ຽວ ແລ້ວແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ໃໝ່ປ່ຽນແທນ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການຍົກເລີກ ຫຼື ການສືບຕໍ່ສັນຍາ

ສັນຍາ ທີ່ເຮັດຂຶ້ນກ່ອນມີຄຳສັ່ງເປີດພິຈາລະນາຄະດີຝັນຝູ ລະຫວ່າງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ກັບຄູ່ຮ່ວມທຸລະກິດອື່ນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນປະຕິບັດເຕັມສ່ວນ ໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ພິຈາລະນາຕົກລົງວ່າຈະຍົກເລີກ ຫຼື ສືບຕໍ່ປະຕິບັດສັນຍາດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງການຕົກລົງນັ້ນໃຫ້ຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍ.

ໃນກໍລະນີແຈ້ງຕົກລົງຍົກເລີກສັນຍາ ຖ້າຄູ່ສັນຍາອີກຝ່າຍ ຫາກບໍ່ເຫັນດີຕໍ່ການຍົກເລີກດັ່ງກ່າວ ກໍໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ສານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອພິຈາລະນາສືບຕໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ. ເມື່ອມີການຍົກເລີກສັນຍາ ຖ້າຄູ່ສັນຍາ ຫາກບໍ່ໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຜັນທະ, ມີຄວາມເສຍຫາຍ ກໍໃຫ້ຖືເປັນເຈົ້າໜີ້ຜູ້ໜຶ່ງໃນຄະດີຝັນຝູນັ້ນ.

ທຸກໜີ້ສິນທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການສືບຕໍ່ປະຕິບັດສັນຍາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊຳລະໃນຂະບວນການພິຈາລະນາຄະດີຝັນຝູຂອງວິສາຫະກິດ ຫຼື ໄດ້ຮັບບຸລິມາສິດໃນການຊຳລະ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ສາມາດຊອກຫາແຫຼ່ງທຶນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຝັນຝູວິສາຫະກິດ ດ້ວຍການກູ້ຢືມ ໂດຍເອົາຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຄຳປະກັນໜີ້ສິນ ໄປຄຳປະກັນການກູ້ຢືມ ຫຼື ໂດຍເອົາບຸລິມະສິດໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນເປັນສິ່ງຄຳປະກັນ ໃນເວລາດຳເນີນການຝັນຝູ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍ.

ຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍຈາກການກູ້ຢືມ ຕ້ອງໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕໍ່ຈາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຝັນຝູວິສາຫະກິດ, ຊຳລະສະສາງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່) ການສະເໜີແຜນຝັນຝູວິສາຫະກິດ

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງສ້າງ ແລະ ສະເໜີແຜນຝັນຝູວິສາຫະກິດຕໍ່ສານ ແລະ ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານຮັບຮອງມະຕິກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ທີ່ເຫັນດີໃຫ້ດຳເນີນການຝັນຝູວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ກໍສາມາດສະເໜີແຜນຝັນຝູວິສາຫະກິດສະເພາະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນດຳເນີນທຸລະກິດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເປັນຕົ້ນ ແຫຼ່ງທຶນທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນການຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ, ການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການບໍລິຫານ, ການຂາຍ, ໂອນຊັບສິນ ຫຼື ບາງກິດຈະການ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້;
2. ການຈັດປະເພດເຈົ້າໜີ້;
3. ການປັບປຸງໂຄງສ້າງໜີ້;
4. ການຊຳລະໜີ້ສິນ;
5. ກຳນົດເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ການພິຈາລະນາແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດໂດຍກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງຮຽກເປີດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອພິຈາລະນາແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ສະເໜີແຜນດັ່ງກ່າວໃຫ້ສານເປັນຕົ້ນໄປ ພ້ອມທັງເປັນປະທານກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ຍົກເວັ້ນ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ໄດ້ເລືອກປະທານກອງປະຊຸມເອງ.

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຜູ້ທີ່ສະເໜີແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສະເໜີແຜນດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ພ້ອມທັງອະທິບາຍ, ຊີ້ແຈງ ແລະ ຕອບຂໍ້ຂ້ອງໃຈ ທີ່ເຈົ້າໜີ້, ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫຼື ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງອື່ນ ໄດ້ຍົກຂຶ້ນໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.

ແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຈະຖືກຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງເຫັນດີເກີນກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ຊຶ່ງຕາງໜ້າໃຫ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2/3 ຂອງຈຳນວນໜີ້ທັງໝົດ. ໃນນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄະແນນສຽງເຫັນດີ ຈາກທັງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ບໍ່ມີການຄ້າປະກັນ.

ສຳລັບເຈົ້າໜີ້ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ ແຕ່ໄດ້ສົ່ງຄຳເຫັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຊຶ່ງໄດ້ລະບຸຊັດເຈນກ່ຽວກັບການຮັບຮອງ ຫຼື ບໍ່ຮັບຮອງແຜນຜືນຜູ້ນັ້ນ ກໍໃຫ້ຖືວ່າເຈົ້າໜີ້ຄົນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.

ໃນກໍລະນີກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ມີມະຕິຮັບຮອງເອົາແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ແຕ່ເຈົ້າໜີ້ໃດໜຶ່ງ ຫາກເຫັນວ່າຕົນໄດ້ຮັບຄວາມອັບປະໂຫຍດ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 70 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ສານ ພິຈາລະນາຕັດສິນລົບລ້າງມະຕິດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ບໍ່ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ແຕ່ມີຄຳເຫັນໃຫ້ນຳໄປປັບປຸງ, ດັດແກ້ ກໍໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫຼື ຜູ້ທີ່ສະເໜີແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດດັ່ງກ່າວ ນຳໄປຄົ້ນຄ້ວາປັບປຸງ, ດັດແກ້ ຕາມກຳນົດເວລາ ແລ້ວສະເໜີເຂົ້າພິຈາລະນາໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ຄັ້ງຕໍ່ໄປ. ຖ້າແຜນຜືນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຖືກປະຕິເສດ ຫຼື ບໍ່ຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ກໍໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເຂົ້າສຸຂະບວນການລົ້ມລະລາຍ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດໂດຍສານ

ເມື່ອແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງໃນກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ແລ້ວ ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງລາຍງານສານ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມວັນ ນັບແຕ່ວັນປິດກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອພິຈາລະນາຮັບຮອງແຜນດັ່ງກ່າວ ແລະ ອອກຄຳ ສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ.

ສານ ຈະຮັບຮອງແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຖ້າມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ມີການຈຳແນກ ຈະໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຈາກຂະບວນການຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຢ່າງຍຸຕິ ທຳ ແລະ ໄດ້ຮັບຫຼາຍກວ່າທີ່ຈະໄດ້ຮັບໃນຂະບວນການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ;
2. ເຈົ້າໜີ້ທຸກປະເພດ ໄດ້ເຫັນດີຮັບຮອງເອົາແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ;
3. ແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ມີຄວາມອາດສາມາດປະຕິບັດສຳເລັດ ແລະ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ກໍມີຄວາມຕັ້ງໃຈ ທີ່ຈະປະຕິບັດແຜນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ການແຈ້ງຄຳສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ພາຍຫຼັງມີຄຳສັ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ສານ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳສັ່ງດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ , ເຈົ້າໜີ້, ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນ ນັບແຕ່ວັນອອກຄຳສັ່ງ ເປັນຕົ້ນໄປ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 72 (ໃໝ່) ການດັດແກ້ແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງແລ້ວ ສາມາດດັດແກ້ໄດ້ ຕະຫຼອດໄລຍະເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ທີ່ມີຈຸດສົງດັດແກ້ແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຕ້ອງສະເໜີເນື້ອໃນທີ່ຈະດັດແກ້ຕໍ່ຜູ້ ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ/ຫຼື ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອພິຈາລະນາສະເໜີຕໍ່ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.

ການພິຈາລະນາ, ການຮັບຮອງ ແລະ ການແຈ້ງຄຳສັ່ງດັດແກ້ແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕາ 69, 70 ແລະ ມາດຕາ 71 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 73 (ປັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຕາມຄຳສັ່ງຂອງສານ ແລະ ແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ທີ່ຮັບຮອງໂດຍສານ ແລະ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້.

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜື້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຫາກວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຍັງໄດ້ຮັບຄວາມເຊື່ອໝັ້ນຈາກເຈົ້າໜີ້ ໃຫ້ບໍລິຫານທຸລະກິດ ຊັບສິນຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ໃນການຄຸ້ມຄອງຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງໄດ້ມອບຄືນໃຫ້ແກ່ວິສາຫະ ກິດລູກໜີ້ ພ້ອມທັງສິດຕ່າງໆ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ບໍລິຫານທຸລະກິດ.

ມາດຕາ 74 (ປັບປຸງ) ໄລຍະເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ໄລຍະເວລາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໂດຍສານ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສາມ ປີ ໂດຍໃຫ້ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ່ສານອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່) ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ຕ້ອງຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕ້ອງລາຍງານກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ, ສະຖານະທາງດ້ານການເງິນໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ປະຈຳເດືອນ, ໄຕມາດ, ຫົກເດືອນ ແລະ ປີ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ໃຫ້ສານ ແລະ ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ທຸກ ຫົກເດືອນ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່) ການສິ້ນສຸດການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ສິ້ນສຸດລົງ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິ້ນສຸດໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຊຶ່ງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ, ມີຖານະທາງດ້ານການເງິນພຽງພໍ ທີ່ຈະສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດ, ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ມີຢູ່ໄດ້ ແລະ ບໍ່ມີເຈົ້າໜີ້ໃດຄັດຄ້ານ;
2. ສິ້ນສຸດໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ແຕ່ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດ ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ບໍ່ສາມາດຊຳລະໜີ້ສິນທີ່ມີຢູ່ໄດ້;
3. ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຄຳສັ່ງຂອງສານໃນໄລຍະຜຶ້ນຜູ້;
4. ກໍລະນີອື່ນ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ຜົນຂອງການສິ້ນສຸດການຜຶ້ນຜູ້

ໃນກໍລະນີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຜຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ສິ້ນສຸດລົງ ຕາມຂໍ້ 1 ຂອງມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສານ ກໍຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ສືບຕໍ່ດຳເນີນທຸລະກິດຕໍ່ໄປ ແລະ ອອກຄຳສັ່ງຊັດມ້ຽນຄະດີ. ການນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ກໍຈະສິ້ນສຸດລົງເຊັ່ນກັນ.

ໃນກໍລະນີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ສິ້ນສຸດລົງ ຕາມ ຂໍ້ 2 ແລະ 3 ຂອງມາດຕາ 76 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສານ ກໍຈະຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ລົ້ມລະລາຍ ຫຼື ໃຫ້ດັດແກ້ ແລະ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດແຜນຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຕາມການສະເໜີຂອງຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ແລະ/ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ໃນໄລຍະດຳເນີນການຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ສານ ສາມາດຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ລົ້ມລະລາຍ ເວລາໃດກໍໄດ້ ເມື່ອເຫັນວ່າວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ບໍ່ສາມາດຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດໄດ້ ຕາມການສະເໜີຂອງເຈົ້າໜີ້, ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ພາກທີ VIII

ການລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍ

ຜູ້ຝຶພາກສາ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າຄະດີ, ກວດກາເອກະສານ ແລະ ຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ເພື່ອຝຶຈາລະນາຕັດສິນການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສີ່ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນມີຄຳສັ່ງເປີດຝຶຈາລະນາຄະດີລົ້ມລະລາຍເປັນຕົ້ນໄປ ສຳລັບ:
 - ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ສະໜັກໃຈຮ້ອງຂໍລົ້ມລະລາຍ;
 - ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ບໍ່ໄດ້ສະເໜີຂໍຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ເມື່ອມີການຮ້ອງຟ້ອງໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
2. ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບ ການລາຍງານຈາກຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫຼື ມະຕິກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ສຳລັບ:
 - ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ບໍ່ສາມາດຕົກລົງຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນກັບເຈົ້າໜີ້ໄດ້;
 - ກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ປະຕິເສດ ຫຼື ບໍ່ຮັບຮອງເອົາແຜນຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ;
 - ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ຕາມເງື່ອນໄຂຂອງຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຫຼື ແຜນຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ;
 - ວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມຂໍສະເໜີແກ້ໄຂໜີ້ສິນ, ແຜນຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ ຫຼື ລະເມີດຄຳສັ່ງຂອງສານໃນໄລຍະຝຶ້ນຜູ້ວິສາຫະກິດ;
 - ເຈົ້າຂອງ ວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ, ບໍລິສັດຈຳກັດຜູ້ດຽວ ຫຼື ຂາຮຸ້ນຂອງ ວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນສາມັນ ໄດ້ເສຍຊີວິດ ໂດຍບໍ່ມີຜູ້ສືບທອດ.

ມາດຕາ 79 ການອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານ

ເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງວິສາຫະກິດລຸກໜີ້ ມີສິດຂໍອຸທອນຄຳຕັດສິນຂອງສານກ່ຽວກັບການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຊາວວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຕັດສິນເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ການປະກາດການລົ້ມລະລາຍ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນຄຳຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ສານ ຕ້ອງປະກາດຜ່ານພາຫານະສີ່ມວນຊົນ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມ ວັນຕິດຕໍ່ກັນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງສົ່ງສຳເນົາຄຳຕັດສິນ ໃຫ້:

1. ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານຂັ້ນແຂວງ;
2. ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຟ້ອງອື່ນ;
3. ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ;
4. ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
5. ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ປ່ອນວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຂັ້ນທະບຽນ;
6. ອົງການກຳມະບານຂັ້ນແຂວງ;
7. ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ IX

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່) ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ແມ່ນອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຕັດສິນລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ, ກະກຽມ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່) ການສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການລົ້ມລະລາຍ

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຮັບຜິດຊອບສະໜອງທຸກຂໍ້ມູນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ເປັນຕົ້ນ ບັນຊີລາຍການຊັບສິນ, ບັນຊີລາຍຊື່ເຈົ້າໜີ້, ປະເພດເຈົ້າໜີ້ ແລະ ຈຳນວນໜີ້ຕ້ອງສົ່ງ, ບັນຊີລາຍຊື່ລູກໜີ້ ແລະ ຈຳນວນໜີ້ຕ້ອງຮັບ ຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້.

ມາດຕາ 83 (ປັບປຸງ) ການລວບລວມຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ

ພາຍຫຼັງຄຳຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຈະຖືກນຳມາຊຳລະໜີ້ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮິບໂຮມຊັບສິນທັງໝົດຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມບັນຊີຊັບສິນ ແລະ ໜີ້ສິນທີ່ຮັບຮອງໂດຍກອງປະຊຸມເຈົ້າໜີ້ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ.

ມາດຕາ 84 (ປັບປຸງ) ຜົນທະຂອງວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍ

ວິສາຫະກິດລູກໜີ້, ຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ມີຜົນທະສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ກັບອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໃນການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນ ຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ເຈົ້າຂອງວິສາຫະກິດສ່ວນບຸກຄົນ ຫຼື ຂາຮຸ້ນບໍ່ຈຳກັດໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດຮຸ້ນສ່ວນ ທີ່ຖືກຕັດສິນໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ຈະອອກນອກເຂດອຳນາດສານ ຫຼື ອອກນອກປະເທດ ໄດ້ກໍຕໍ່ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ, ມີການຄຳປະກັນທີ່ ເໝາະສົມ ແລະ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານທີ່ຕັດສິນຄະດີ.

ໃນກໍລະນີສານ ຫາກໄດ້ຮັບລາຍງານ ຫຼື ເຫັນວ່າບຸກຄົນທີ່ກ່າວມາໃນວັກ 2 ເທິງນີ້ ມີພຶດຕິກຳຈະລົບໜີອອກ ນອກເຂດອຳນາດສານ ຫຼື ອອກນອກປະເທດ ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ມີສິດອອກຄຳສັ່ງກັກຕົວຜູ້ກ່ຽວໄດ້.

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ) ບຸລິມະສິດໃນການຊຳລະສະສາງ

ລຳດັບບຸລິມະສິດ ໃນການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການດຳເນີນຄະດີຟື້ນຟູ ແລະ ຫຼື ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ລວມທັງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຜູ້ຄວບຄຸມ ຊັບສິນ;
2. ຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບ້ຍ ທີ່ກຸ້ຢືມເພື່ອນຳໃຊ້ໃນຂະບວນການຟື້ນຟູວິສາຫະກິດ;
3. ໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ;
4. ຄ່າແຮງງານຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ຮອດວັນດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ ລວມທັງ ເງິນປະກອບສ່ວນເຂົ້າຄ້າ ປະກັນສັງຄົມ;
5. ໜີ້ສິນຕໍ່ລັດ ເປັນຕົ້ນ ອາກອນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ຄິດໄລ່ເກີນ ສອງ ປີ ຕາມອັດຕາອາກອນ ທີ່ຕ້ອງມອບກ່ອນການ ດຳເນີນຄະດີລົ້ມລະລາຍ;
6. ໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ.

ການຊຳລະສະສາງໜີ້ສິນ ໃຫ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທີ່ມີບຸລິມະສິດກ່ອນ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ເຫຼືອເທົ່າໃດ ຈຶ່ງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນທີ່ມີລຳດັບບຸລິມະສິດຫຼຸດລົງມາ.

ສຳລັບໜີ້ສິນທີ່ຢູ່ໃນລຳດັບດຽວກັນ ຖ້າຊັບສິນເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍ ໃຫ້ໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມ ອັດຕາສ່ວນຮ້ອຍຂອງມູນຄ່າໜີ້ສິນ ຢ່າງສະເໝີພາບກັນ.

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່) ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນແກ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນດ້ວຍຊັບທີ່ຄຳປະກັນໜີ້ສິນນັ້ນ. ໃນ ກໍລະນີຊັບທີ່ຄຳປະກັນໜີ້ສິນນັ້ນ ຫາກມີມູນຄ່າບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນແກ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນແລ້ວ ໜີ້ສິນສ່ວນທີ່ເຫຼືອ ຖືວ່າເປັນໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີການຄຳປະກັນ ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບບຸລິມະສິດໃນການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຕາມລຳດັບບຸລິມະສິດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 84 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 87 (ປັບປຸງ) ການແບ່ງປັນຊັບສິນທີ່ຍັງເຫຼືອ

ພາຍຫຼັງການຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ມາດຕາ 85 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ຖ້າຊັບສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫາກຍັງເຫຼືອ ກໍໃຫ້ສະເລ່ຍແບ່ງປັນແກ່ເຈົ້າຂອງ, ຂາຮຸ້ນ ຫຼື ຜູ້ຖືຮຸ້ນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຕາມອັດຕາສ່ວນການປະກອບທຶນ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ການຕິດຕາມ ແລະ ການກວດກາ ການຊໍາລະສະສາງ

ຄະນະກຳມະການຂອງເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ການຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ຖ້າການຊໍາລະສະສາງນັ້ນ ຫາກບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄຳຕັດສິນຂອງສານ, ຄະນະກຳມະການເຈົ້າໜີ້, ເຈົ້າໜີ້ ກໍສາມາດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານ ຝິຈາລະນາລົບລ້າງການຊໍາລະສະສາງນັ້ນ ແລ້ວດຳເນີນການຊໍາລະສະສາງຄືນໃໝ່.

ອີງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງລາຍງານການຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດລື້ມລະລາຍຕໍ່ສານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 89 (ປັບປຸງ) ການປິດການຊໍາລະສະສາງ

ພາຍຫຼັງອີງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ໄດ້ຊໍາລະສະສາງໜີ້ສິນຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໃຫ້ແກ່ບັນດາເຈົ້າໜີ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສຳເລັດ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ບໍ່ມີຊັບສິນທີ່ຈະນຳມາຊໍາລະສະສາງອີກ ກໍໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ສານທີ່ຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ລົ້ມລະລາຍນັ້ນ ຝິຈາລະນາອອກຄຳສັ່ງປິດການຊໍາລະສະສາງ.

ສານ ຕ້ອງແຈ້ງຄຳສັ່ງປິດການຊໍາລະສະສາງໃຫ້ອີງການ ແລະ ບຸກຄົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 80 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ພ້ອມທັງປະກາດຜ່ານພາຫານະສື່ມວນຊົນ.

ມາດຕາ 90 (ປັບປຸງ) ການຮ້ອງຂໍໃຫ້ເປີດການຊໍາລະສະສາງຄືນໃໝ່

ເຈົ້າໜີ້ ຫຼື ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ສານທີ່ມີສິດອຳນາດ ເພື່ອຝິຈາລະນາຄືນກ່ຽວກັບການປິດການຊໍາລະສະສາງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານໄດ້ແຈ້ງຄຳສັ່ງປິດການຊໍາລະສະສາງເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າສານ ເຫັນວ່າການຮ້ອງຂໍມີເຫດຜົນພຽງພໍ ກໍຈະຝິຈາລະນາເປີດການຊໍາລະສະສາງຄືນໃໝ່.

ພາກທີ X

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ໝວດ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່) ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ;
2. ກະຊວງຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງສານປະຊາຊົນສູງສຸດ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສະເໜີສ້າງ ແລະ ປັບປຸງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດຝື້ນຝູ;
2. ຄົ້ນຄວ້າອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍກົດໝາຍກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
3. ໂຄສະຍາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ລວມທັງ ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ໃຫ້ສັງຄົມ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ທົ່ວເຖິງ;
4. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ລວມທັງ ການຕົກລົງແກ້ໄຂໜີ້ສິນ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າສ້າງກົນໄກ ແລະ ລະບົບປະສານງານໃນການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ໃຫ້ມີຄວາມຄ່ອງຕົວ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ;
6. ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບຜູ້ຝຶກສາຄະນະສານການຄ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ແລະ ກາຍເປັນຜູ້ຝຶກສາອາຊີບກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍ;
7. ເກັບກຳ ແລະ ສັງລວມຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
8. ປະສານສົມທົບ, ຊຸກຍູ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
9. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບການດຳເນີນຄະດີຝື້ນຝູ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;

10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 93 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງຍຸຕິທຳ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສະເໜີສ້າງ ແລະ ປັບປຸງກົດໝາຍກ່ຽວກັບວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍ ເພື່ອສະເໜີ ລັດຖະບານພິຈາລະນາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າອອກນິຕິກຳກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
4. ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາວິຊາຊີບຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຈັບບາຍັນ ແລະ ສາມາດປະຕິບັດສຳເລັດໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ພິຈາລະນາແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ປົດຈາກການ ເປັນຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ແລະ ສ້າງບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ພ້ອມທັງ ຕິດຕາການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ;
6. ປະສານສົມທົບ, ຊຸກຍູ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກ່ຽວກັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
7. ພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິ ສາຫະກິດ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍໝາຍ.

ມາດຕາ 94 (ໃໝ່) ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການອື່ນ

ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ກັບສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ແລະ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ຕາມ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໝວດ 2

ການກວດກາວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ມາດຕາ 95 (ໃໝ່) ອົງການກວດກາວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ

ອົງການກວດກາວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 91 ຂອງ ກົດໝາຍສະບັບນີ້.
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ, ອົງການໄອຍະການປະຊາຊົນ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 96 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນຂອງການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄວາມສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກ່ຽວກັບການພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ;
2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານພື້ນຜູ້ ແລະ ລົ້ມລະລາຍວິສາຫະກິດ ;
3. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຜູ້ຄວບຄຸມ, ການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າໜີ້, ວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 97 (ໃໝ່) ຮູບການການກວດກາ

ການກວດກາ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດກາຕາມແຜນການ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນກັນ ຊຶ່ງແມ່ນການກວດການອກແຜນທີ່ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການດຳເນີນການກວດກາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XI

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 98 (ໃໝ່) ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 99 (ໃໝ່) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 100 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຂອງ ລູກໜີ້

ຖ້າຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫາກກວດກາເຫັນວ່າ ກ່ອນການຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍ ໃຫ້ສານພິຈາລະນາຕັດສິນການ ລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ໄດ້ເຊື່ອງອຳເອກະສານ ບັນຊີ, ເຊື່ອງອຳຊັບສິນ, ຍົກຍ້າຍ, ໂອນຊັບສິນ, ເຜີ້ມໜີ້ສິນໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຮັດສັນຍາຄຳປະກັນໃຫ້ໜີ້ສິນທີ່ບໍ່ມີ ການຄຳປະກັນ, ລົບລ້າງ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນສິດທວງໜີ້ຕ້ອງຮັບຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ ບໍລິຫານນັ້ນ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີ ສານ ໄດ້ມີຄຳສັ່ງໃຫ້ຄວບຄຸມຊັບສິນແລ້ວ ແຕ່ເຈົ້າຂອງ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານຂອງວິ ສາຫະກິດລູກໜີ້ ຫາກຍັງດຳເນີນທຸລະກິດ, ຮັບສິນເຊື່ອ ຫຼື ກະທຳອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກສານ ຫຼື ຜູ້ຄວບ ຄຸມຊັບສິນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ, ຖືກປົດສິດໃນການບໍລິຫານ ຫຼື ມາດຕະການອື່ນ.

ໃນກໍລະນີສາເຫດຂອງການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດລູກໜີ້ ແມ່ນຍ້ອນການບໍລິຫານຜິດຜາດຂອງເຈົ້າ ຂອງ, ຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານແລ້ວ ຜູ້ກ່ຽວ ອາດຖືກມາດຕະການຫ້າມດຳລົງຕຳແໜ່ງເປັນຜູ້ອຳນວຍການ ຫຼື ຜູ້ບໍລິຫານໃນວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ເປັນເວລາ ສາມ ປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສານຕັດສິນໃຫ້ວິສາຫະກິດລົ້ມລະລາຍເປັນຕົ້ນ ໄປ.

ມາດຕາ 101 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ

ຜູ້ຄວບຄຸມຊັບສິນ ຫາກໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນນັ້ນ ສານ ມີ ສິດປົດຄວບຄຸມຊັບສິນ ພ້ອມທັງພິຈາລະນາຕັດສິນ ໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ລົງໂທດ ທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 102 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງໃດ ຫາກອ້າງຕົນວ່າເປັນເຈົ້າໜີ້ຂອງວິສາຫະກິດທີ່ຖືກຮ້ອງຟ້ອງ ຫຼື ຮ້ອງຂໍໃຫ້ລົ້ມລະລາຍ ໂດຍບໍ່ມີມູນຄວາມຈິງ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ເພື່ອຈຸດປະສົງເຮັດໃຫ້ວິສາຫະກິດໃດໜຶ່ງ ມີຄວາມ ເສຍຫາຍ ຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ XII

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 103 (ບັບປຸງ) ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສານປະຊາຊົນສູງສຸດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 104 (ບັບປຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ພາຍຫຼັງໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທໍາວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົ້ມລະລາຍຂອງວິສາຫະກິດ ສະບັບເລກທີ 06/94, ລົງວັນທີ 14 ຕຸລາ 1994.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ